

FIZESSEN ELŐ MOST!

1 hónap	20 lej
3 hónap	55 lej
6 hónap	110 lej
12 hónap	220 lej

Gyergyói Hírlap

Gyergyószék napilapja

Megjelenik munkanapokon.
Kiadó: Prima Press Kft.
ISSN: 2344-0163

Lapunk eladási statisztikáit a Romániai Pédányszám-auditáló Hivatal (BRAT) hitelesíti.

Ügyvezető: Szöke László

Projektvezető: Rédai Attila

Főszerkesztő: Gergely Imre

Vezető szerkesztő: Balázs Katalin

Tartalomigazgató:

Szűszer-Nagy Róbert

Szerkesztőségigazgatók:

Baricz-Tamás Imola

Pethő Melánia

Tamás Gyopár

Korrek tőrészecske Levente

Tördelőszerkesztés:

Gálna Zoltán, Haáz Vince

Műsormelléklet: Gráf Botond

Ügyfélfogadás: Pál Ramona

Lapterv: Elekes Zsolt, Szabó Zsolt

- Az (X)-szignóval el látott szövegnek fizette a reklám, köz le mé nyek.
- Ameg je lent írá sok nem fel tét le a mű aszerkesztőség vé le mé nyét tük rö zik!
- Szerkesztőségünk fenn tart ja a jo got, hogy ba ér ke zett le ve lek és más fé le írá sok közlésérőldönt sön.
- Kéz írá to kat nem őrzünk meg, és nem küldünk vis sza!

ELŐFIZETÉSEKÉRT HÍVJANAK!

A Gyergyói Hírlapra előfizethet lapkihordónknál és a szerkesztőségben. Ha a szerkesztőség telefonszámát, a 0266-361 201-et tárcsázza, és bemonddja pontos címét, lapkihordóink felkeresik Önt otthonában, náluk megrendelheti lapunkat.

535 500, Gyergyószentmiklós,
Szabadság tér 15. szám
Telefon: 0266-361 201
E-mail:
hirlap@gyergyoi-hirlap.ro
marketing@gyergyoi-hirlap.ro
hirdetes@gyergyoi-hirlap.ro
Fax: 0266-361 513

Hirdetés-
felvétel és
terjesztés a
fenti címen
hétköznap
8-16 óra
között.

Honlap: www.gyergyoi-hirlap.ro

Telefonszolgálat:

0266-361 201

Észrevételét, panaszait, megjegyzéseit a szerkesztőség naponta 8-18 óra között!

Megkérdeztük olvasóinkat

Ön mennyire elégedett háziorvosa tevékenységével, és még mit várna el tőle?

ILLUSZTRÁCIÓ: VERES NÁNDOR

Kevés az a válaszadó, aki rossz véleménnyel van háziorvosáról, általában elégedettségükről számolnak be olvasóink. Amit viszont többen is kifogásolnak, hogy a vizsgálatokra szinte hiábavaló a kötelező programálás, sokszor órákat kell rostokolni a várótermekben.

Lennének elvárások

„Részben vagyok csak elégedett, még volnának elvárásaim, de...” – olvasható az egyik válasz. Néhányan meg is fogalmazták nehezteléseiket. „Meg vagyok elégedve, igaz, eddig kevésszer kellett igénybe vegyem. A távolság a baj: Szentmiklósról Újfaluba kell menjek”, „Ha nem lenne szükségem az árkedvezményes receptre, meg sem nyitnám a rendelő ajtaját. Lassan a firkász szó jobban illik a háziorvosokra, mint a gyógyító”, „Egyáltalán nem vagyok megelégedve. Nagyon felületesen vizsgálja meg a betegeket”, „Én inkább fizetek, és egyenesen szakorvoshoz megyek, magánrendelőbe. A háziorvostól a küldőpapíron kívül mást nem nagyon várhat el az ember”, „Bármilyen baj van, írják az antibiotikumot. Annyit még én is tudok, hogy a vírusos influenzára az nem használnál, ezért ki sem váltottam a receptet legutóbb. Többet várna el az ember egy orvostól.”

Tartani kellene az előjegyzési időt

Orvosukkal elégedettek, a programálási idő betartásával kapcsolatban viszont van kifogásolnivalójuk azoknak, akikről a következő válaszok érkeztek: „Rendben van, elégedett vagyok, csak a feliratkozást nem szeretem”, „Amióta háziorvost vált-

A válaszadók többsége elégedett háziorvosával. A legtöbb kifogás a várakozási idővel kapcsolatos

tottam, meg vagyok elégedve. Jó lenne, ha nem kellene olyan sokat várni a váróteremben”, „Elégedett vagyok, miután már én is sorra kerülök. A gond azonban ott van, hogy az ismerősöket behívják előttem”, „Elégedett vagyok, de elvárnám a háziorvosomtól a programálási idő betartását”, „Alapjában elégedett vagyok, de jó lenne, ha nem kellene mindig fél napot várakozni az előtérben.”

Teljesen elégedettek

Háziorvosuk nevének említésével köszönik egyesek azt a gondoskodást, amit páciensként kapnak a rendelőkben. „Meg vagyok elégedve Angi Béla orvos és Vizoli Ildikó asszisztense tevékenységével. Kedvesek, becsületesen végzik munkájukat”, „Én és családom nagyon meg vagyunk

elégedve Tekse Judit doktornóval. Le a kalappal előtte”, „Nemcsak a testet, de a lelket is vizsgálja Madarász E. doktornő. Ezt nem sokan teszik rajta kívül. Köszönöm a hozzáállását, mert sokszor egy beszélgetésnek nagyobb a gyógyítóereje, mint a gyógyszereknek” – olvasható. Születési szabadságon lévő háziorvosukat várják vissza a rendelőbe azok, akik a következőket írták: „Meg vagyok elégedve. Azt várom, hogy visszaálljon munkába, mert jelenleg születési szabadságon van”, „Sajnos, születési szabadságon van a doktornő, csak a nővér van a rendelőben, de ő is nagyon ügyes. Különbözően elégedett vagyok, csak betegek ne legyünk.” Szintén nincs panaszuk a háziorvosukra a következő válaszok íróinak: „Én meg vagyok elégedve. Az orvosom nagyon kedves és figyelmes”,

„Nagyon elégedett vagyok személyével, mert segít a betegeken és gondjukat viseli. Kívánom, hogy tudja ezt így csinálni a továbbiakban is”, „Kedves, rendes, jól megvizsgál, törődik a betegekkel”, „Én magas vérnyomásos vagyok, már 15 éve rendszeresen járok minden hónapban gyógyszerrel kiírni, ellenőrzésre. Meg vagyok elégedve a háziorvosunkkal”, „A háziorvosom mindig cédlát is ír, hogy ne feledjem, mikor kell menjek legközelebb gyógyszerrel iratni”, „Minden szempontból meg vagyok elégedve vele, csak őt is és az asszisztensnőt is megöli a sok papírmunka, bürokrácia, számítógép stb.”, „Szerencsére, nem sokat járok orvoshoz, de amikor mentem küldőpapírért, kiszolgáltak. Nekem így jó”, „Én meg vagyok elégedve, mert ritkán kell a rendelőbe menjek.”

OLÁH
ISTVÁN

Az „összekapirgálás” dicsérete

Sikerült! A fácsébúkon, egy nappal később pedig az SMS-rovatban olvasom Polgártárs gúnyos bejegyzését. Nagy volt a pátosz, mondja, a miénk, amikor közzétettük, hogy „sikerült Erdélyből összekapirgálni 303 ezer aláírást a kisebbségek érdekében”. Szerintem szégyen – folytatja a kommentelő-kommentáló, mert ez csak Székelyföldről be kellett volna gyűlőn. Mintha egészen más hangú és hangulatú híreket olvastam volna korábban a témában, ezt a jegyzet írója mondja, miközben legszívesebben a félig üres, félig tele pohár közhelyes párhuzamával példálózna. Igen, a Minority Safepack, amiben az őshonos európai kisebbségek jogi védelmének megteremtéséről van szó, és amelyet egymillió-kétszázötvenöt ezer-nyolcszázhetvenkilencen támogatnak Európa-szerte. Az anyaországiak 569 ezerrel, a romániai magyarok pedig, mint előbb közölte Polgártárs. Ha az 1 237 746, leginkább erdélyi magyar (a 2011-es népszámlálás adata) jóval több mint felét gyűjti be, amit a közel tízmillió anyaországi magyarság, akkor ez bizony nem „összekapirgálás”. Abban persze igaza van, hogy csak

Székelyföldön kigyűlhetett volna ennyi. És még sincs, mert bár a székely székek lakosságának száma olyan 580 000-re tehető, de az EB petíciós bizottsága tavaly júliusi javaslatában az európai polgári kezdeményezések támogatása és a részvétel tekintetében meghatározott alsó korhárt egységesen tizenhat évre állítja, akkor pedig eleve nem jöhetnek számításba a tizenhaton aluliak e teljesítménystatisztikákban. E rossz hangulatú komment előtt szinte csak pozitív sajtóhíreket olvastam: már februárban világos volt, hogy a polgári kezdeményezés honlapján egyelőre két országban, nálunk és Magyarországon gyűlt ki, és „lett bőségesen túlteljesítve” az EB kvótája. Akkor innen, Erdélyből 196 ezren támogatták, ami a 24 ezer aláírásban meghatározott tétel nyolcszázszáz százalékos túlfutását jelenti! A való adat ennél is magasabb, még decemberben bejelentették, hogy a 231 000. aláírásnál tartanak, a kampány végéig pedig kigyűl a 260-270 000. Nos, ebből lett az összekapirgált 303 000, összesen pedig 1 millió 215 ezer 879-en írtak alá, ami bőven sok a támogatottság érveként. Erre fel jelentet-

te be Tökés László: jogvérvényességi küzdelmünk európai szintérré került.

Az Unió dilemmáiról majd máskor. Mert van elég s még több is lesz. Eddig is meggyűlt a baja a nemzetállamok, illetve az Európai Egyesült Államok koncepcióvitájában, a világpolgárság, és ami ezzel összefügg, a migráció kérdésében. És akkor tessék, a homogenizáló és keményen, de hatástalanul hadakozó Brüsszelnél egy újabb gubanc: a nemzetállamokon belüli, de őshonos kisebbségek önvédelmi küzdelme, az önrendelkezés annál változatosabb gyakorlati rendszerében. Mindez persze még csak a nyitás egy olyan Romániában, ahol lassan harminc éve a román-magyar utcanévtábla-háború a kisebbségi érdekvédelem sarkalatos pontja. De még ez sem jelent valami sokat: az elmúlt hat évben az EB-nél hetven polgári kezdeményezésből csak négy volt sikeres. Az uniós szabályok nem kedveznek e kezdeményezéseknek. Demokráciát sértő demokrácia ez, a bürokrácia tolvajjaraival átvinni a népet (itt és most: népeket) még ha nem is akarják. Ha valamiért, akkor ezért bukik egyszer az Unió.